

Sygn. akt III Cz 12/16

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Magdalena Hupa – Dębska (spr.)

Sędziowie: SO Gabriela Sobczyk

SR (del.) Roman Troll

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 8 marca 2016 r. w G.

sprawy z powództwa Gminy G.

przeciwko J. B. i E. B.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 29 października 2015 r., sygn. akt I C 2067/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

SSR (del.) Roman Troll SSO Magdalena Hupa-Dębska SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Cz 12/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Gliwicach odrzucił apelację powódki od wyroku tego Sądu z dnia 27 maja 2015 r. z tej przyczyny, że pomimo wezwania do usunięcia braku formalnego apelacji przez wykazanie umocowania A. G. (1) do działania w imieniu powódki złożeniem pełnomocnictwa udzielonego mu przez Prezydenta Miasta G. w terminie 7 dni pod rygorem jej odrzucenia, powyższy brak nie został usunięty. Jako podstawę rozstrzygnięcia wskazał art. 370 k.p.c.

Z zażaleniem na to postanowienie wystąpiła powódka, wnosząc o jego uchylenie i przyjęcie apelacji do rozpoznania, względnie zobowiązanie strony do potwierdzenia dokonanych przez pełnomocnika czynności w postaci wniesienia apelacji, a nadto o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania. Zarzuciła mu naruszenie: - art. 47 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 89 k.p.c. przez uznanie, że nie zostało przedłożone pełnomocnictwo udzielone A. G. (2) przez Prezydenta Miasta G.; - art. 244 k.p.c. przez nieuznanie pełnomocnictwa z dnia 21 lutego 2011 r. za dokument urzędowy; art. 97 § 2 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. przez niewyznaczenie stronie terminu do zatwierdzenia czynności wniesienia apelacji; art. 370 k.p.c. przez odrzucenie apelacji. Wywodziła, że pełnomocnictwo udzielone w trybie art. 47 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 k.p.c. i stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczane. Przytoczyła też wypowiedzi Sądu Najwyższego zawarte w uzasadnieniach orzeczeń zapadłych w sprawach III CZP 118/08 oraz I CZ 167/11 wywodząc, że brak formalny pisma

procesowego w postaci nienależytego umocowania pełnomocnika może być usunięty przez potwierdzenie strony dokonanych czynności i w tym celu sąd powinien wyznaczyć stronie odpowiedni termin.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie musiało odnieść skutek.

Nie podziela wprawdzie Sąd Okręgowy stanowiska powódki, jakoby należycie wykazała umocowanie A. G. (1) do jej reprezentowania w postępowaniu. Powódka złożyła jedynie kserokopię dokumentu pełnomocnictwa, udzielonego A. G. (2) w dniu 21 lutego 2011r. przez Prezydenta Miasta G., obejmującego między innymi umocowanie do występowania w imieniu Miasta G. przed sądami w postępowaniach związanych

z działalnością kierowanej jednostki organizacyjnej gminy – (...) (...) w G. i udzielania dalszych pełnomocnictw, przy czym jej zgodność

z oryginałem potwierdził sam A. G. (2). Tymczasem nie mieści się on w kręgu podmiotów, którym art. 89 § 1 k.p.c. przyznał uprawnienie do samodzielnego uwierzytelniania odpisu udzielonego mu pełnomocnictwa. Również w zakresie działania urzędu Dyrektora (...) (...) w G. nie leży działalność publiczna polegająca na uwierzytelnianiu odpisów dokumentów. Dokonane przez A. G. (2) poświadczenie zgodności kserokopii pełnomocnictwa z oryginałem nie ma zatem charakteru dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 244 k.p.c., jako że nie pochodzi od organu, w którego zakresie działania leży uwierzytelnianie dokumentów. Zarzuty naruszenia art. 47 ust. 1 ustawy

o samorządzie gminnym oraz art. 244 k.p.c. i art. 89 k.p.c. uznać zatem należy za chybione.

Natomiast zasadnie wskazała powódka na stanowisko wyrażone w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2012 r., zapadłego w sprawie I CZ 167/11, zakładającego możliwość potwierdzenia przez stronę postępowania czynności dokonanych przez pełnomocnika bez należytego umocowania. Jak wskazał Sąd Najwyższy, „wobec nieprzedłożenia prawidłowego dokumentu pełnomocnictwa zastosowanie w sprawie powinien znaleźć art. 97 § 2 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c., nakazujący wyznaczenie dodatkowego terminu do potwierdzenia czynności dokonanych bez umocowania.” Sąd Rejonowy nie wyznaczył powódce dodatkowego terminu do potwierdzenia czynności dokonanych bez właściwego wykazania umocowania, zatem podjął zaskarżone orzeczenie przedwcześnie.

Dlatego, na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 108 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji postanowienia.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy wyznaczy stronie dodatkowy termin do potwierdzenia czynności dokonanych bez należytego wykazania umocowania i w zależności od zaprezentowanej przez powódkę w tym zakresie aktywności, podejmie stosowne czynności.

SSR (del.) Roman Troll SSO Magdalena Hupa-Dębska SSO Gabriela Sobczyk